

Réunion 84

ČESKÝCH RYTÍŘŮ ŘÁDU SV. LAZARA JERUSALEMSKÉHO

Ročník VII. Číslo 6. Schwalbach /Ts. prosinec 1984
VÁNOČNÍ POSELSTVÍ Dr. RADSLAVA hraběte KINSKÉHO ZE WCHYNICZ.

Vážené dámy, milí spolubratři,

končíme rok 1984 v pevném bratrském svazku a těšíme se, že i v celořádovém měřítku bude náš příklad, t.j. jednota a svornost, podnětem ke spolupráci obou řádových větví. Naše situace byla po léta poněkud privilegiovaná narozdíl od jiných národních skupin, kde osobní ctižádost někdy převládala v lidských vztazích a sváděla lidi na scestí rozkolu a žárlivosti. Skutečnost, že jsme neupadli do těchto nástrah a dokázali si zachovat čistotu štítu českého Velkopřevorství tak jak nám ho odkázali Karel Schwarzenberg, Jiří Suchánek a Jiří Weyr je dílem Vás všech. Bez Vaší důvěry a podpory bysme my, kteří jsme byli povoláni do čela ČVP, mnoho nez mohli. Naše družné setkání pod českým praporem ve Vídni jistě každému přirovnělo naši drahou vlast o níž jsme byli vzdáleni jen několik kilometrů. Slova, která k nám pronesl náš duchovní správce Msgr Kubovec si od nás zaslouží odezvu v každodenním počínání. Letošní rok byl neobvykle smutně proslulý na politické vraždy, násilí, hrubé intervence všeho druhu a místní války. Můžeme být hrdi na to, že v době, kdy mocné vlády posílají do Afriky zbraně a výbušniny, hrstka českých rytířů a dam bojuje na stejném kontinentě proti nemoci a hladu.

Nechť Vám Bůh žehná a dopřeje šťastných svátků Vánočních a mnoha úspěchů v rozvíjení rytířských zásad byť i proti vichřici a bouřím. Toto jsem Vám vyprosoval na svatých místech v Jeruzalémě a okolí v říjnu t.r.

Váš oddaný

R. Kinský

Radslav Kinský, bailiu ČV.

DOŠLO NÁM ZE ŠVÝCAR.

Pokladník ČVP rytíř-komtur Arnošt Rolný v dopise adresovaném redakci našeho RÉUNIONU mimo jiné píše:.... nyní o co prosí "kasír". Zatím za rok 1984 z Německa zaplatili pouze tři členové. Ostatní čekají asi až jim napíše osobní dopis. Je to smutné, stojí to moc času a jsou s tím zbytečné výlohy. Prosím tímto o uveřejnění poplatků, které uvádím ve švýcarských francích a v závorce v DM.: Roční příspěvek pro rytíře a dámy (všech stupňů a kategorií je 100.-Sfr (125 DM). Roční příspěvek pro ostatní členy a spolčníky Řádu je 50.-Sfr (65.-DM).

Vstup pro rytíře a dámy činí 500.-Sfr (630 DM). vstup pro ostatní kategorie je 300.-Sfr (380.-DM). Při povýšení na rytíře nebo dámu doplatí se rozdíl 200.-Sfr (250.-DM). Při povýšení na komtura nebo velkokřížníka neplatí se nic.

Ceny za dekorace neustále mění dle nákupních cen, takže rytířský kříž stojí 400.-Sfr (500 DM). Církevní členové platí jen dobrovolné vstupné a

dobrovolné roční příspěvky. Jen za dekorace požadujeme výše uvedené ceny. ...

Dále ve svém dopise upozorňuje náš pokladník, že bankovní spojení je: SEB-Zürich, Bahnhofstr. 45, Schweizerische Bankgesellschaft KONTO 147. 942.11 W. Též lze platit EUROSCHEKEM nebo poštovní poukázkou na adresu spolubratra Rolného.

Při této příležitosti dovoluujeme si upozornit, že rytířské řády se vymykají z rámce ostatních organizací a nebo spolků a to jak svou náplní, tak i výběrem členstva. Jsme proto přesvědčeni, že nejde o neplatiče ze zásady, ale o členy, kteří si dosud nenašli čas splnit svou základní členskou povinnost. I redakce Réunionu využívá této příležitosti upozornit všechny ty, kteří mají zájem o tento oficiální oběžník ČVP, aby nezapomněli na příspěvek na úhradu poštovného pro rok 1985. Evropa 10.-DM a zámorí 15.-DM. Tím, že v příštím roce dojde k rozšíření a reorganisasi redakční rady RÉUNIONU, zvýší se i jeho úroveň.

Naše Postscheckamt Frankfurt/Main Konto Nr. 362063-600

ZPRÁVA OSOBNÍ.

Dozvěděl jsem se, že spolubratr rytíř Roman Hanzal s úspěchem dokončil studia na frankfurtské universitě. Jménem všech členů České (řádové) Komendy v Německu (a jistě i jmenem dalších příslušníků ČVP) vyslovuji spolubratru Romanovi upřímná a srdečná blahopřání.

Yelind bade (Hanzal)

JEDNA VLAŠŤOVKA JEŠTĚ JARO NEDĚLÁ....

V sobotu dne 13. října uspořádala pomocná řádová služba LHW - Kolín/R. v Düsseldorfu slavnostní večeři. Výtěžek tohoto dobročinného večera byl věnován na akci "POMOC POLSKU". Mezi významnými hosty byla J.K.V. princ Francisco Borbón y de Borbón, J.K.V. pruský princ Franz Wilhelm, J.F. světitel biskup z Katovic, portugalský konsul, hosté z Francie a celá řada prominentních politiků.

Přednášející se soustředili hlavně na akci pomoc Polsku a na význam této akce. V přátelském duchu bylo pak mezi spolusestrou Ing. Irenou Kowolovou, vedoucí akce "Pomoc Polsku" v LHD a vedoucím LHM dohodnuto, že příštím transportem, vyslaným z Kolína/R. do Polska, budou zaslány i vě-

ci z kronberského skladu LED. Tím byla zahájena (zatím neoficiální) spolupráce obou řádových větví na poli sociálním a Charitativním.

V úterý 30. října byly v Kronbergu u Frankfurtu zahájeny přípravné práce na tento předvánoční transport.

VÁNOČNÍ POSELSTVÍ BEDŘICHA hr. STRACHWITZE.

Vážené dámy, vážení spolubratři!

Je již namále, brzy budeme skládat naše účty z vykonané práce k jesličkám - každý, byť i malý čin, obět, ba i slovo, jímž jsme pomohli potřebným, je naším kadidlem, myrhou a zlatem. Teda, jak nám, nám se narodil. Spatřili jsme Ho v našem bližním, jenž nás potřeboval.

A vykonali jsme opravdu kus práce. Tu největší konají právě teď, kdy budeme tyto řádky číst, členové naší rytířské karavany v dalekém Senegal. Je důkazem toho, že i my, emigranti, se můžeme nadchnout pro velké, obtížné dílo ve prospěch těch, kteří trpí. Naše česká koleda tak dostává nový, velký a troytivý lesk.

S velkou radostí tedy plním svou povinnost a spojuji s přáním prožití milostiplných svátků vánočních mé skromné díky každému, kdo se letos jekkoli přičinil o to, aby naše řádové Vánoce byly naplněny radostí

Jiří Strachwitz

JIRÍ RYTÍŘ POŘIZKA Z JESTŘEBÍ PÍŠE:

Několik poznámek a malých oprav k článku o "zele-ném hraběti".

Když se po 11.3.1932 stal jeden ze švédských dědičných knížat, vévoda smólandský, princ Lennart jen panem Bernadotem - nenusel se svou ženou švédsko opustit, nýbrž udělal tak ze své vlastní vůle. On a jeho žena Karin měli kam jít. Zámek Mainau mu nebyl darován jeho babičkou královnou Viktorií (zemřela

la totiž 4.4.1930), ale odkázán závětí. Kdyby královna bývala žila v roce svatby prince Lennarta, jistě by se byl "zeleňm hrabětem" stal. To příznivci ostatně i on sám ve svých pamětech.

V roce 1951 mu nebyl udělen hraběcí titul novým švédským králem Gustavem VI. Adolfem, jak by se někdo domníval. Jeho titul je původu lucemburského. Byl mu udělen velkovévodkyní Charlottou. (Poslední švédský občan povýšený do šlechtického stavu byl cestovatel Sven Hedin v roce 1906.) Písmo povýšením se stal bývalý švédský princ ve své zemi cizím šlechticem. Jako takový je zapsán do seznamu šlechty nezdomácněné.

Při svých studiích o dru. Muntheovi, autoru nesmr-telné "Knihy o životě a smrti," jsem přišel do styku i s princem Lennartem. Jeho matka velkokněžna Marie Pavlovna byla kdysi drem. Munthem na ostrově Capri "léčena". Jeho vypravování sem ale obsahově nepatří. Při této příležitosti vepsal princ do knihy paměti (Do - brou noc, drahý princ) své věnování. (Autor tohoto článku přikládá fotokopii na které stojí psáno: För Jiri Ritter Poriska von Jestřebi. Podepsán je hrabě Lennart i jeho třetí manželka Sonja.) Takový je tedy osud smólandského vévody, který se kdysi pro lásku ke Karin stal panem Bernadottem.

A ještě k článku - Vídeň anno Domini 1984.

Odstavec: V pátek... Zasloužné kříže tehdy udělené nesou označení Fide et Merite. V překladu jde tedy o Věrnost a zásluhy. Aniž bych chtěl diskutovat o pava-ze zásluh, vracím se hned k prvnímu slovu a to k Věr-nosti. Neznám intence ve kterých bylo toto vyznamená-ní založeno a tak mohu jen mluvit o pocitu, který jsem měl, když jsem na seznamu účastníků nenašel České velkovévodství jako samostatnou řádovou jednotku, nýbrž identifikoval své staré přátele a spolupracovníky v řadách složek cizích. Tím to první slovo Věrnost pro mě dostalo zcela nový a drahý význam. JP

A JEŠTĚ JEDNOU K ZÁSLUŽNÝM KRÍŽŮM.

DEMOKRACIE V EXILU

■ MSGRE J. KUBOVEC byl vyznamenán na vídeňském zasedání českého Velkovévodství Řádu sv. Lazara Jerusalemského jeho „Záslužným křížem“. V zeleném středu, symbolu naděje ve vítězství Kříže a pravdy, je Český lev jako výraz věrnosti k zemi a národu.

K této špinavé práci se propůjčil Josef Borovička. Plán však byl odhalen a soudruh Borovička byl 26.6.1962 v Karlsruhe odsouzen na tři a půl roku žaláře.

Ani po tomto nezdařeném atentátu nevzdali se komunisté svého plánu Msgra. Kubovce odstranit. Do Německa byl poslán nový soudruh, JUDr. Rudolf Hruška z Jihlavy, s tím

O udělování záslužných křížů ČVP ve Vídni, se také zmiňuje český exilový tisk, jak zde uvádíme. Jedním z dekorovaných byl i Msgr. Jaroslav Kubovec, církevní komtur rytířského Řádu sv. Lazara Jerusalemského. Je do-bře znám nejen našim krajanům v Německu, ale i praž-skému ministerstvu vnitra. Není žádným tajemstvím, že na Msgra. J. Kubovce, papežského tajného komořího, byly již provedeny dva atentáty.

Jeho exilová činnost stala se nepohodlnou československé vládě. Nejprve mu začaly docházet výhrušné dopisy, potom lákavé nabídky k návratu domů a když ani to nemělo úspěch, rozhodla se Praha jej "likvidovat".

aby připravil jeho únos a v případě nezdaru jej likvidoval. Ale i v tomto druhém pokusu byl zachráněn Boží prozřetelností. JUDr. Hruška byl pak odsouzen ke ztrátě svobody po dobu 20ti měsíců.

To je tedy profil církevního komtura Jaroslava Kubovce, který plným právem si zasloužil být dekorován ČVP křížem za zásluhy.

390 roků od umrtí Bartoloměje Paprockého. (DOKONČENÍ).

Paprockého "Zrcadlo markrabství moravského", o kterém jsme psali v minulém čísle, stalo se i pramenem celé řady erbovnických pověstí, z kterých mnohé jsou patrně nového původu, neboť jejich srovnáním lze dojít k jistému schematu; - nalézáme zde i ohlasy obdobných pověstí polských.

Některé pověsti jsou sice opřené o známou historickou událost, avšak většina zkazek měla spíše dodatečně ozdobit erb puncem staro-

bylosti a zvýšit tak vážnost erbovníka a jeho rodu. Celá řada erbovnických pověstí pochází tedy z doby pozdní a to díky fantasií a lehkému peru Bartoloměje Paprockého. Některé z těchto legend působí sice trochu násilně, jiné se opět hodí do romantiky středověku a mají blízko k pohádkám, jako třeba pověst o erbu střel-y s prstenem Sirakovských z Pěrkova. Jedno je však jisté, že Paprocký svým "Zrcadlem" položil u nás základy k novému literárnímu

útvary, který až do jeho doby v tomto stylu byl neznám.

Po smrti biskupa Pavlovského odešel Paprocký do Čech, kde se mu dostalo přízně Jana Zbyňka Zajíce z Házburka a Aleše Berky z Dubé. Období českého exilu je charakterisováno významnými díly. V roce 1597 vydal Paprocký trojdílnou sbírku veršů s názvem "NOVA KRATOCHVÍLE" a o dva roky později polsky psanou práci "OGROD KRÓLEWSKI". Třetím dílem tohoto období je rozsáhlá práce s názvem "DIADOCCHOS, ID EST SUCCESSIO" jinak Poslepnost křížat a králův českých, biskupův pražských a všech tří stavů slavného království českého, to jest panského, rytířského a městského, krátce sebraná a vydána (1602).

V podstatě můžeme většinu prací Paprockého považovat za heraldická díla, protože téměř ve všech se vyskytují i rodopisné vývoody, a to zejména ve všech předmluvách k nim. Například ve zmíněné Nové kratochvíli, jsou dokonce značně obsírnější, než v jiných jeho pracech.

V roce 1609 vydal čtvrté své významné dílo "ŠTAMBUCH SLEZSKÝ". Je to politicko-náboženský dialog mezi hostem-katolíkem a hospodářem-evangelíkem. Každá z rozprav je věnována některému slezskému stavovskému představiteli, doplněna veršem a pochopitelně i erbem. Rámec této Paprockého knihy i všechny její výtvarné doplňky, jejichž autoři nejsou známi, zůstává skutečně genealogický a heraldický. Štambuch slezský je věnován autorem Janu Kryštofovi Pruskovskému z Pruskova, hejtmanu knížectví opolského a ratibožského. (Jan Skutil se však domnívá, že podle výtisku brněnské univerzitní knihovny je věnován Fridrichovi z Opštorfu a z Dubu a na Frýdštejně).

Kolem roku 1610 se vrací již stárnoucí Paprocký do své vlasti, kde ještě v roce 1613 vydal svůj poslední spis "NAUKA I PRZESTRGI NA ROZNE PZYPADKI LUDZKIE".

Bartoloměj Paprocký z Hlohov a Paprocké Vůle zemřel ve Lvově 27. prosince 1614 a byl pohřben v tamějším františkánském klášteře.

Tímto článkem chceme uctít a také i upozornit na prosincové výročí smrti prvního významného heraldika a genealoga v našich zemích. Díky výboru Josefa Polišenského, vydaného ještě za války, není ani naší generaci Paprockého dílo neznámo. Od roku 1946, kdy vyšla monografie, kterou o Paprockém napsal Karel Krejčí, zvýšil se o tohoto genealoga i zájem z řad čtenářů beletrie. Stalo se to pravděpodobně tím, že autor monografie shrnul literární schopnosti Paprockého těmito slovy: "Jemu zásluhu nelze upřít ani jako spisovateli, že totiž dovedl svou kronikou i heraldikou složit neobyčejně své prameny v celek, působící neobyčejnou svěžestí a poutavostí. Tohoto výsledku právě při práci z větší části se opírající o archivní dokumenty, nebylo by možno dosáhnouti bez skutečného kompozičního talentu spisovatelského."

Pro úplnost bychom chtěli ještě dodat, že jeho práci a to obzvláště před vydáním Diadochu, předcházelo rozsáhlé studium archivního materiálu. Závislost Paprockého na pramenech je značně velká, takže Krejčí chápe jeho pracovní postup jako ryze kompilační a vidí tím i jeho autorské zásluhy především v oblasti sběratelské, i když mu jak víme neupírá spisovatelské nadání.

Literární hodnota Paprockého spisů je různá a proto se různí i jednotlivé části jeho nejrozsáhlejšího díla Diadochu. Tím ovšem nechceme upírat a zmenšovat význam Paprockého jako heraldika, genealoga a také spisovatele, kterého si nesmírně vážíme. **K**

Literatura: Pavel Palát - R. Pokorný: Bartoloměj Paprocký a jeho význam v české heraldice. Jan Skutil: Štambuch Slezský Bartoloměje Paprockého z Hlohov. Vladimír Kejla: Willenbergerova vyzdoba Paprockého Zrcadla. Bartoloměj Paprocký: Výbor z Diadochu.

Dr. Radslav hr. Kinský v dopise nám zasláném dne 23. 11. 84. sděluje, že dle oběžníku Českého Magisteria budou mít právo volit pouze ti rytíři, kteří mají zaplacené příspěvky.

POMOC K SVĚPOMOCI - ČVP AKCE SENEGAL.

Es ist ein weiter Weg bis Afrika

Autowagen und Fahrer für Hilfsaktion im Senegal verabschiedet / Dank an Spender

TISKU NEBYLO ZNÁMO, že pro tuto akci věnoval LHD-Wörrstadt 7500.-DM, ČVP 5000. Velkopřevorství Německé 2500 a Komenda 1350.-DM. - Tři nákladní vozy musely být přebudovány. Na těchto pracích mimo Dr. Hřebíka měl lvi podíl i L. Wendlig. - Odjezd pro technické potřeby byl odložen o týden, t. j. na pátek 23. listopadu. - Povzbuzující dopis zaslal hr. Kinský a z Brazílie redakci telefonoval Dr. Menčík, aby se informoval a popřípadě pomohl v Africe svými styky. - 14. prosince odletěla skupina českých skautů vedená Dr. O. Bělovským a Dr. L. Bělovskou. - Kromě jiných darů věnovala fa. GUMMIWERKE PULDA, prostřednictvím vedoucího propagčního a tiskového oddělení pana Brillertyho, pneumatiky. Ředitel této firmy je člen Řádu spolubratr König.

Unter der Organisation des Lazarus-Hilfswerkes mit Dr. Hrebik an der Spitze hat sich aus der ursprünglichen Privatinitiative von Apothekern und Ärzten aus der Verbandsgemeinde Wörrstadt eine konzertierte Aktion entwickelt, der sich das Rote Kreuz, die Feuerwehr und die internationalen Pfadfinder angeschlossen. Wie Dr. Hrebik bei der Verabschiedung der Gruppe vor dem DRK-Heim in Wörrstadt-Rommersheim betonte, soll diese Aktion „Hilfe zur Selbsthilfe“ in dem afrikanischen Land geleistet werden. Wichtigste Aufgabe sei die Heranziehung der dortigen Bevölkerung zur aktiven Mitarbeit beim Aufbau.

In dem Buschkrankenhaus im Süden des Senegal sollen die Hilfsgüter bei der medizinischen und zahnmedizinischen Versorgung eingesetzt werden. Außerdem soll dort eine Wasserpumpstation erstellt und die Stromversorgung verbessert werden. Unterstützen will man auch die Errichtung einer Heilkräuterplantage, die zur Selbstversorgung mit Naturheilmitteln dienen soll.

Veselé Vánoce a úspěšný rok 1985

PREJE SVÝM ČTENÁŘŮM

Josef Kocourek